

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS DIREKTIV

af 25. juni 1991

**om supplerung af foranstaltningerne til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet
for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold**

(91/383/EØF)

(EFT L 206 af 29.7.1991, s. 19)

Ændret ved:

					Tidende		
					nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007	L 165				21	27.6.2007

RÅDETS DIREKTIV

af 25. juni 1991

om supplerings af foranstaltningerne til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold

(91/383/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 118 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 118 A i Traktaten skal Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforskrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

ifølge nævnte artikel skal det i direktiverne undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder;

anvendelsen af arbejdsformer såsom tidsbegrænset arbejde og vikararbejde er tiltaget betydeligt;

det fremgår af foretagne undersøgelser, at arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold, i visse sektorer almindeligvis er udsat for en større risiko for arbejdsulykker og erhvervssygdomme end de øvrige arbejdstagere;

denne øgede risiko, som findes i visse sektorer, er til dels forbundet med visse særlige former for integration i virksomheden; risikoen kan nedsættes ved passende underretning og oplæring straks ved ansættelsesforholdets start;

direktiverne vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdsstedet, navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽⁴⁾, indeholder bestemmelser, som har til formål at forbedre sikkerheden og sundheden for arbejdstagerne i almindelighed;

den særlige situation, som arbejdstagere med et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold befinder sig i, samt de særlige risici, de udsættes for i visse sektorer, gør det nødvendigt at fastsætte særlige supplerende bestemmelser, navnlig for så vidt angår underretning og oplæring af samt lægetilsyn med de pågældende arbejdstagere;

dette direktiv udgør et konkret bidrag til virkeliggørelsen af det indre markeds sociale dimension —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

⁽¹⁾ EFT nr. C 224 af 8. 9. 1990, s. 4.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 20. november 1990 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og EFT nr. C 158 af 17. 6. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. C 332 af 31. 12. 1990, s. 167.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.

▼B

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG FORMÅL

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på:

- 1) ansættelsesforhold, der er reguleret af en tidsbegrænset arbejdskontrakt, indgået direkte mellem arbejdsgiver og arbejdstager, hvor kontraktens udløb er bestemt af objektive faktorer såsom: en nøjagtigt angivet ophørsdato, fuldførelse af en bestemt opgave eller en bestemt begivenheds indtræden
- 2) vikaransættelsesforhold mellem et vikarbureau, som er arbejdsgiveren, og arbejdstageren, som stilles til rådighed for at arbejde for og under kontrol af en brugervirksomhed og/eller -institution.

Artikel 2

Formål

1. Formålet med dette direktiv er at sikre, at arbejdstagere, der har et ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 1, for så vidt angår sikkerhed og sundhed på arbejdsstedet er sikret samme beskyttelsesniveau som det, der gælder for de øvrige arbejdstagere i den pågældende brugervirksomhed og/eller -institution.
2. Et ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 1 kan ikke begrunde forskelsbehandling med hensyn til arbejdsforhold, for så vidt som det drejer sig om beskyttelse af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet, særlig adgangen til personlige værnemidler.
3. Såvel direktiv 89/391/EØF som de særdirektiver, der udstedes i medfør af artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF, gælder fuldt ud for arbejdstagere med de i artikel 1 nævnte ansættelsesforhold, dog med forbehold af mere bindende og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

KAPITEL II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 3

Underretning af arbejdstagerne

Med forbehold af artikel 10 i direktiv 89/391/EØF træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for:

- 1) at arbejdstagere, der har et ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 1, forud for arbejdets begyndelse af brugervirksomheden og/eller -institutionen underrettes om de risici, de udsættes for
- 2) at det i denne underretning:
 - navnlig oplyses, om det er nødvendigt med særlige faglige kvalifikationer eller færdigheder eller med specielt lægetilsyn som defineret i den nationale lovgivning, og at det
 - præciseres, om arbejdet eventuelt indebærer større risici af særlig karakter som defineret i den nationale lovgivning.

▼B*Artikel 4***Oplæring af arbejdstagerne**

Med forbehold af artikel 12 i direktiv 89/391/EØF træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for, at arbejdstagerne i de artikel 3 omhandlede tilfælde får en tilstrækkelig og passende oplæring svarende til arbejdets særlige kendetegn under hensyntagen til deres kvalifikationer og erfaring.

*Artikel 5***Arbejdsopgaver og lægetilsyn**

1. Medlemsstaterne kan forbyde, at arbejdstagere, der har et ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 1, sættes til at udføre visse former for arbejde, der er særlig farlige for disse arbejdstageres sikkerhed og sundhed som defineret i den nationale lovgivning, og navnlig visse former for arbejde, som kræver specielt lægetilsyn som defineret i den nationale lovgivning.

2. Når medlemsstaterne ikke benytter sig af den i stk. 1 nævnte mulighed, træffer de med forbehold af artikel 14 i direktiv 89/391/EØF de nødvendige foranstaltninger for, at arbejdstagere, der har et ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 1, og som sættes til at udføre arbejde, der kræver specielt lægetilsyn som defineret i den nationale lovgivning, underkastes et passende specielt lægetilsyn.

3. Medlemsstaterne kan vedtage, at det specielle lægetilsyn, der er omhandlet stk. 2, fortsætter efter, at den pågældende arbejdstagers ansættelsesforhold er ophørt.

*Artikel 6***Beskyttelses- og forebyggelsestjenester**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at de arbejdstagere, serviceorganer eller personer, der i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 89/391/EØF er udpeget til at varetage aktiviteterne til beskyttelse og til forebyggelse af erhvervsbetingede risici, i nødvendigt omfang får meddelelse om anvendelse af arbejdstagere, der har et ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 1, således at de udpegede arbejdstagere, serviceorganer eller personer på passende måde kan varetage deres beskyttelses- og forebyggelsesaktiviteter for alle arbejdstagerne i virksomheden og/eller institutionen.

KAPITEL III**SÆRLIGE BESTEMMELSER***Artikel 7***Vikaransættelsesforhold: oplysninger**

Med forbehold af artikel 3 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for:

- 1) at brugervirksomheden og/eller -institutionen inden tilrådighedsstillelsen af en arbejdstager, der har et ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 1, nr. 2), bl. a. giver vikarbureauet oplysninger om det krævede faglige niveau og om det pågældende arbejdes særlige kendetegn
- 2) at vikarbureauet gør de berørte arbejdstagere bekendt med alle disse enkeltheder.

▼B

Medlemsstaterne kan bestemme, at de oplysninger, som brugervirksomheden og/eller institutionen skal give vikarbureauet i henhold til stk. 1, nr. 1), skal anføres i en kontrakt om tilrådighedsstillelse.

*Artikel 8***Vikaransættelsesforhold: ansvar**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for:

- 1) at brugervirksomheden og/eller -institutionen, så længe det pågældende arbejde varer, er ansvarlig(e) for arbejdsforholdene, uden at dette indskrænker vikarbureauets ansvar som fastsat i den nationale lovgivning
- 2) at der ved gennemførelsen af nr. 1) ved »arbejdsforhold« udelukkende forstås forhold, som har forbindelse med sikkerheden, hygiejnen og sundheden på arbejdsstedet.

KAPITEL IV

FORSKELLIGE BESTEMMELSER*Artikel 9***Gunstigere bestemmelser**

Dette direktiv griber ikke ind i nuværende eller fremtidige nationale bestemmelser og fællesskabsbestemmelser, som er gunstigere med hensyn til beskyttelse af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 1.

*Artikel 10***Afsluttende bestemmelser**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de allerede har udstedt eller udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼M1*Artikel 10a***Gennemførelsesrapport**

Medlemsstaterne indsender hvert femte år en rapport til Kommissionen om den praktiske gennemførelse af dette direktiv i form af et særligt kapitel i den fælles rapport, der er omhandlet i artikel 17a, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 89/391/EØF, og som danner grundlag for den evaluering, der skal foretages af Kommissionen i henhold til samme direktivs artikel 17a, stk. 4

▼B

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.